

A woman with reddish-brown hair tied back, wearing a black one-piece swimsuit, is lying on her stomach on a sandy beach. She is smiling and looking towards the right. A large pink beach umbrella is open behind her. In the background, there are three colorful beach chairs (blue and white stripes, red and white stripes, and blue and white stripes) on the sand. The ocean and a blue sky with white clouds are visible in the distance.

CAMILLE DI MAIO

KAUNID
TUNDMATUD

Originaali tiitel:
Camille Di Maio
The Beautiful Strangers
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

See on ilukirjandusteos. Nimed, tegelaskujud, organisatsioonid, kohad, sündmused ja intsidendid on kas autori kujutluse vili või kasutatakse neid kirjanduslikult.

Tõlkinud Marja Liidja
Toimetanud Evelin Piip
Korrektoori lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Kirk DouPonce, DogEared Design

Text copyright © 2019 by Camille Di Maio. All rights reserved.
This edition is made possible under a license arrangement originating with Amazon Publishing, www.apub.com, in collaboration with Synopsis Literary Agency.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2020.

E07382220
ISBN 978-9949-82-618-6

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

*Minu abikaasale Robile, kes esimesena soovitas,
et ma kirjutaksin raamatu Coronadost,
ja kes on lausa fantastiline kõlalaud kirjutamise
ning paljude muude asjade suhtes. Ma armastan sind!*

*Mu mehevanematele Joele ja Ingele,
kauaaegsetele California elanikele,
kes on avanud mu silmad selle osariigi ilule
ja on minusse suhtunud nii soojasüdameliselt.*

*Kuigi ma tutvusin teie mõlemaga väljaspool Californiat,
seostub osariik mul Sarah Weaveri ja Erin Grossiga.*

Sarah – tänan sind paljude sõpruseaastate eest.

Erin – tänan sind sõpruse eest, mis oli ette määratud.

„Ning iga päev ta armsus särab puhtalt, veatult, uus võlu igal pilgul avaneb ja hinges imetluse läidab!“

Kirjanik L. Frank Baum Hotel del Coronado kohta 1906. aastal

„Kolm asja, mida sul võiks olla palju: päikesepaistet, elutarkust ja heldust.“

Iiri vanasõna

28. novembril 1892

Tom kadus mõni jaamavahe enne rongi jõudmist San Diegosse, millest ei olene midagi, sest mul on kotis paberid, et alustada kohtuprotsessi temast lõplikult lahkuminekus. Me tülitseime ja mul on piinlik, et seda nägi pealt meiega samas kupees reisiv härra. Aga ma usun, et meie sõnad olid piisavalt umbmäärased ega paljastanud mu identiteeti, mille varjamiseks olen palju vaeva näinud.

Meie tüli ei erinenud ühestki varasemast alates meie abiellumisest seitsme aasta eest. Ta on joodik ja hasartmängija, kes lööb kiiresti läbi küllalt suure elatusraha, mida saan vanaisalt. Ja kui selle laristamisest ei piisa, siis võtab mu mees välja oma raudteepeibli – kaardipaki – ja petab pahaaimamatutelt kaasreisijatelt raha välja, veendes neid rongisõidu ajal meelelahutuseks mängima kolme kaardi äraarvamist.

Püüdsin teda kord takistada ja ta andis mulle niisuguse kõrvakiilu, et sellest jäi näole jälg, mida püüdsin varjata kosmeetikaga ja lastes pikadel juustel vajuda selle põse ette. Arusaadavalt ei sekkunud ma enam kunagi, kuigi suutsin ise hoiduda pettustes osalemisest, nagu talle oleks väga meeldinud.

Tom'i äkiline lahkumine oli nii suur kergendus, et ma ei leia selle väljendamiseks sõnu, kuid see tekitas mulle kaks probleemi. Esiteks ei olnud ta veel alla kirjutanud paberitele, mis meie õnnetu liidu tühistaksid. Ja teiseks

viis ta salaja lahkudes kaasa – võib-olla meelega – meie pagasikaardi ning ma ei saa ilma selleta kätte kolme pagasisse antud kohorit, mis ma vormistasin oma nimele.

Oma päris nimele.

Olen mitu aastat püüdnud selle koletise eest põgeneda, kusjuures mu edukaim katse oli teeselda reumahoogu, mistõttu pidin sõitma Iowa osariigist Hamburgist San Franciscosse. Ta võttis minuga ühendust ainult raha juurde nõudmiseks, kui tal see otsa sai, ja ma maksin talle vanaisalt saadud elatusraha, mistõttu olin sunnitud majateenijana leiba teenima. See töö meeldis mulle kõige rohkem pärast niivõrd hellitavat kasvatust, et mul ei olnud kunagi võimalik oma tublidust proovile panna.

Ja see tasus end ära, kuna ei lasknud Tomil mind jälitada.

Igatsedes päikesepaistet, mis enamasti hoidis laheäärsest linnast eemale, siirdusin lõuna poole Los Angelesse, kus jätkasin teenijana kuni eelmise nädalani, töötades Logani perekonnanime all. Sain oma tööandjalt proua Grantilt, kes elab South Hilli tänavas nr 917, kiitva hinnangu ja soovisin pärast korraks San Diegosse sõitmist tagasi pöörduda oma kõige lähedemale töökohale.

Kui Tom sai teada, kus ma olen – ta oskas mu asupaiga alati leida nagu mõni tüütu tuvitõug –, siis käis ta peale, et sõidaksime linnast mujale ja leiaksime notari, kes kinnitaks meie allkirjad lahtusdokumentidel. Miks me pidime selleks Los Angelesest ära sõitma, seda ma ei tea. Olin nagu mingi äritagatis, kui ta hätta jäi. Mul olid oma vastuargumendid temaga koos kuhugi sõitmisele, aga soovisin nii väga kõik täiesti lõpetada, et nõustusin minema ükskõik kuhu, kus tema soovis seda korraldada.

Tom oli kuulnud, et Hotel del Coronado on maailmas esimene täielikult elektrifitseeritud hoone, ja kuigi sel mehel on palju puudusi, on ta vaim alati valmis midagi uut järele proovima. Tegelikult oligi see esimene, mis mind tema poole tõmbas – tal oli nii palju elujanu, et see ületas Hamburgi võimalused. Olen kindel, et argumentideks olid ka poolsaare kuulus päikesepaiste ja täiuslikud rannad. Talle ei istunud kunagi Iowa talved.

See oli ka kõige lõunapoolsem punkt enne Mehhiko piiri.

Kui väga ma oleksin tahtnud suunduda veel kaugemale lõunasse ja kaduda ka ise Mehhikosse, aga ma kartsin, et vanaisa rahasaadetised ei jõua seal hõlpsasti minuni. Ja kuigi ma püüan endas arendada vaprust, ei ole mul seda nii palju, kui sooviksin.

Sõitsin edasi üksi jäetuna. Nüüd istun oma kolmandal korrusel asuvas hotellitoas, kust avaneb vaade veele. Tom võttis kaasa väikese reisipauna rahaga, mille ta nõudis oma kätte seniks, kui lahkusin vagunist daamide tualettruumi, kuid ta unustas, et minu käes olid hiniinitabletid, mis leevendasid ta varajast artriiti. (Selles on mingil määral õiglust, kuigi minust on ehk inetu niiviisi mõtelda.)

Registreerisin end hotelli kui proua Lottie A. Bernard Detroitist, tänu-likuna, et mulle tunti kaasa ja jäädi uskuma mu juttu varastatud rahakotist ning et ma lasen endale postiga raha saata nii kiiresti kui võimalik. Väike tuba maksab 3.80 päevas, mis on soodushind, sest hooaeg ei ole veel alanud. Selle juurde kuulub kolm täielikku söögikorda, einetamas käin daamide salongis ja ülitoredas kroonisaalis. Aga võlg kasvab ruttu ja mu siin elamise aeg läheneb lõpule. Ma saan aru, et pean arve tasuma, kui ei taha muutuda oma mehe sarnaseks, kes kasutab igal võimalusel inimesi ära. Ma lootsin – nüüd tean juba, et asjata –, et ta saab minuga Delis kokku, nagu meil oli algul kavas, ja kirjutab lahutuspaperitele alla, sest see koht oligi tema idee. Aga ma olen vastuvõtulauas mitu korda päevas tema järele pärinud ja iga kord on vastus sama: mu vend härra Anderson ei ole veel saabunud.

Muidugi ei ole Tomi nimi härra Anderson ja venda mul ei olegi – need on osa mu luulendustest –, aga me mõtlesime selle varjunime varakult valmis, sest kardame mõlemad, et politsei võtab ta varsti kinni, kui emb-kumb meist ütleb oma õige nime.

Kuigi tahaksin hirmsasti näha teda trellide taga, ei soovi ma põhjustada piinlikkust nendele, keda ma armastan, kuna see tekitaks kindlasti halba kõmu.

Kuna olen nüüd teadmiseks võtnud, et Tom jättis mu maha, tuleb mul korraldada mitu asja, kui tahan vältida veel suuremat skandaali mu niigi meeleheitel omastele kauges kodukohas.

Kaovatsen põletada lahutuspaperid oma toa väikeses kaminas, et mu nime ei saadaks teada, kui ma olen... lahkunud.

Püüan meeleheitlikult leida raha, et maksta kinni hotelliarve, ja saatsin seepärast telegrammi Tomi sõbrale G. L. Allenile, lootuses, et ta mind päästma tuleb. Ta oli alati minusse veidi armunud ja mul on halb tunne teda nõnda ära kasutades, aga kardan, et muud ei jää üle. Kui oleksin abiellunud G. L-iga, siis oleksin nüüd täiesti lugupeetava pangametsniku naine. Tunneksin ehk igavust, aga ei oleks niiviisi hädas nagu praegu.

Miks ei võtnud ma kuulda oma armsa perekonna hoiatusi, kui Tom ilmus särava ja võluvana?

Kõht koriseb ja ma vajun valuhoo tõttu kahekorra täna juba neljandat korda. Siinne personal on minu pärast mures ja nad on mitu korda palunud, et ma lubaksin endale arsti kutsuda. Aga ma seletasin neile, et mul on maovähk, mis on usutavalt kõlav vale, kuna mind on vallanud nõrkus ja mu kunagi uhked põsesarnad on sisse vajunud. Käisin hotelli apteegis, lootes leida valuvaigistit, kuid mind võttis kummalisel kombel vastu kinnisvaramaakler, kes jagab seda tööruumi. Tema pakkus mulle viskit ja ma jõin sellest suurema osa ära, mis tõesti tuimastas valu, kuid ei võtnud seda täielikult ära. Kuid see ajas mu meeled sassi, nii et ma komistasin vanni minnes ja pidin kutsuma toatüdrukku, et ta aitaks mind sealt välja ning kuivataks mu juuksed. Ta käis mulle uuesti peale, et kutsuksime arsti, kuid ma ei tahtnud lasta kindlaks teha oma tegelikku seisundit. Muidugi ei oleks tõenäoline, et nii noor inimene nagu mina, kahekümne nelja aastane, on vähki suremas, ja ta võiks avastada seda, mida ma loodan varjata:

et ma kannan Tomi last – tema lühikese, intensiivse külastuse tagajärg, kui ta mu paari kuu eest esimest korda leidis. Ja kui tema saab mu seisundist teada, ei kirjuta ta mitte mingil juhul lahutuspaperitele alla, hoolimata sellega kaasnevast rahast. Siis on tal minu üle igavesti õigused ja sealt võib ta veelgi rohkem kasu lõigata.

Mis minusse puutub, siis ei kujutle ma, et toon uue elu maailma, mis hingab sama õhku mu kurikavala mehega.

Ma saan juba aru, et miski on valesti. Valu, mida ma kannatan, on nii pöörane, et mul algavad krambid, järgneb segasus ja ma kardan, et võin niisugustel hetkedel teha endale halba, lihtsalt, et keha ei teeks põrguvalu. Paari päeva eest käisin Kuuendal tänaval relvapoos ja ostsin endale kaliiber 44 püstoli ning veidi padruneid. Tasumiseks vahetasin ühe hõbefiligraanprossi. Nüüd lebab püstol mu öökapil. Olen seda korduvalt pihku võtnud, teades, et valu lõpeks ühe kiire liigutusega. Aga siis mõtlen armsast hotelli-boist, kes leiaks mu jäänused, ja sellest, kui vastik oleks ükskõik kellel koristada praegu nii lumivalgeid tärgeldatud voodilinu.

Ma ei ole süd ametu.

Kui ma peaksin seda siiski tegema, siis läheksin pigem mööda punasest tellistest treppi alla ookeani poole, kus vesi uhaks minema kõik mu teo tagajärjed ja kannaks ehk mõõna ajal minema ka mu keha, nii et ma kaoksen jäljetult.

Võib-olla kaotan nõnda lootuse igavesele paradiisile, mida jutlustati mu lapsepõlves, ning mu vaim kummitaks nendes luksuslikes saalides ja ehmataks seal kõndivaid rikkaid külastajaid. See oleks kahvatum versioon taevast, kuhu ma ei pääse. Ma ei oleks ebasõbralik kummitus, kes kohutaks siia suurepärasest puhkust veetma tulnud inimesi. Selle asemel terovitsin neid ja paluksin nautida siin viibitud aega samavõrd, kui ma ise oleksin soovinud seda teha, kui minu isikliku elu asjaolud poleks kujunenud nii traagiliseks.

Jah, nii ma teengi. Ma saan end igaveseks siduda selle majaga, vabanes samal ajal Tomist ja oma töötusest elada temaga, kuni surm meid lahutab. Jalutaksin igavesti sellel rannal ja tunneksin seda päikesepaistet. Niipalju, kui üks hulkuv vaim minu kujutluse järgi seda suudab.

Enda sidumisel selle paigaga on veel üks eelis. Aga seda osa minu loost teame ainult mina ja härra ning proua Alan Morgan, kes elavad hotellist vaid mõne kvartali kaugusel aadressil 753 A Avenue. Nad elavad ikka selles majakeses – ma maksan kellelegi korrapäraselt, et mulle öeldaks, kui nende elukoht muutub –, ja kuigi ma püüdsin osa oma teenitud rahast neile saata, keeldusid nad kindlalt, võib-olla arvasid, et mul on endal seda raha pööraselt vaja, nagu ongi.

Kaovatsesin neid siin viibimise ajal külastada, aga mu valu on nii kohutav, et ma ei usu, et suudan kõndida isegi lühikest vahemaad kuni nende maalilise aia lõpus oleva väravani.

Abielupaar hoiab mu saladust – või üht osa sellest, mida ma nendega jagasin.

Et see ei ole mu esimene sõit Coronadosse.